

Arrest

nr. 106 218 van 2 juli 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 28 maart 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. DE CONINCK en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 30 juli 2012 het Rijk binnen en diende op 31 juli 2012 een asielaanvraag in. Op 28 februari 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Somalisch staatsburger te zijn afkomstig van Jalalaqsi en te behoren tot de clan Galjeel (< Hawiye). U bent geboren op 2.10.1997 en dus minderjarig. U woonde tot aan uw vertrek uit Somalië in Jalalaqsi. U ontvluchtte Jalalaqsi toen Al Shabaab uw woonplaats innam en u ging naar Shaw en Jibiley, twee buurdorpen. Uw vader overleed in 2008 een natuurlijke dood. Uw moeder is in Jalalaqsi

samen met uw broer en uw zus. Uw twee andere broers verblijven in Mogadishu, uw andere zus is in Jemen en u hebt nog een broer in Puntland.

U had in Somalië een relatie met Fatuma en Al Shabaab had u al laten weten dat u de relatie moest beëindigen. U werd midden 2012 op school door Al Shabaab meegenomen. Samen met andere studenten werd u in een voertuig gezet en naar een kamp aan de rand van de stad gebracht. U werd geslagen. Al Shabaab wilde dat u en de andere jongeren voor hen zouden werken. U antwoordde dat u niemand wilde doden noch gedood wilde worden. Al Shabaab reageerde dat u gestraft zou worden. U kon na vier dagen ontsnappen uit het kamp van Al Shabaab toen de bewaker sliep. U liep weg naar huis. Uw familie besloot dat het niet langer veilig was voor u om in Somalië te blijven. U bleef nog ongeveer twee dagen thuis. Uw reis werd door uw neef in de Verenigde Staten betaald en georganiseerd. U volgde een smokkelaar en u ging met de wagen naar Beledweyne. U reisde door naar Ethiopië. U reisde per vliegtuig van Ethiopië naar België, waar u op 31 juli 2012 asiel hebt gevraagd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U bent er niet in geslaagd het aannemelijk te maken dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten.

Zo laat uw geografische en politieke kennis over Jalalaqsi en Somalië in het algemeen te wensen over.

U verklaarde namelijk dat u in 1997 in Jalalaqsi geboren bent en er uw gehele leven verbleef tot u midden 2012 Jalalaqsi verliet (zie gehoor CGVS, p.2). U verklaart dat u Jalalaqsi tijdelijk ontvluchtte en u naar twee buurdorpen ging (zie gehoor CGVS, p.3), maar uit uw verklaringen blijkt dat u nooit elders hebt gewoond. Het is dan ook merkwaardig dat u spontaan niet meer over uw woonplaats weet te vertellen. Zo stelt u dat de rivier Shabelle door Jalalaqsi stroomt (zie gehoor CGVS, p.5), maar blijkt u buiten Bulo Burte en Beledweyne geen andere plaatsen te kennen die stroomopwaarts noch stroomafwaarts langs de rivier gelegen zijn (zie gehoor CGVS, p.6). Wanneer u hierna wordt gevraagd of u nog andere plaatsen kent in uw regio, antwoordt u ontkennend (zie gehoor CGVS, p.6). Het is eveneens merkwaardig dat u buiten de twee door u genoemde dorpen in de regio, Shaw en Jibiley, geen andere dorpen of plaatsen bij naam kan noemen (zie gehoor CGVS, p.6). Daarbij is het weinig aannemelijk dat u niet zou weten of buiten de door u genoemde Badar moskee er nog andere moskeeën in Jalalaqsi zijn. U reageert dat het mogelijk is, maar u blijkt geen andere moskee bij naam te kennen, wat weinig doorleefd overkomt. Op de vraag om wat meer te vertellen over uw woonplaats, antwoordt u kortweg dat het alles is (zie gehoor CGVS, p.7). Na enig aandringen van de interviewer van het CGVS met de vraag of er enige gebouwen zijn die u zich herinnert, vermeldt u plots het ziekenhuis en het politiestation. U voegt toe dat er een winkel Taqwa is en de telecomoperatoren Nation, Olympic en Hormud (zie gehoor CGVS, p.7). Wanneer hierna opnieuw de vraag wordt gesteld of u nog iets kan vertellen over Jalalaqsi, verklaart u alleen dit te kennen (zie gehoor CGVS, p.7).

Verder is het opmerkelijk dat u zich niet preciezer kan herinneren wanneer u naar Shaw en Jibiley gevlucht bent samen met uw moeder. U stelt dat u een paar keren voor Al Shabaab op de vlucht gingen (zie gehoor CGVS, p. 3). U kan alleen aangeven dat dit lang geleden was, toen Al Shabaab de plaats kwam innemen (zie gehoor CGVS, p.3). Wanneer gevraagd wordt hoelang u in respectievelijk Jibiley en Shaw hebt verbleven, antwoordt u vaagweg niet lang en daarna stelt u dat dit afhankelijk was van de situatie, dat jullie er soms voor weken waren (zie gehoor CGVS, p.3). Later tijdens het gehoor verklaart u dat Al Shabaab Jalalaqsi controleerde sinds 2011 (zie gehoor CGVS, p.8). Hoewel u stelt dat uw familie in Jibiley een huis huurde, blijkt u verder spontaan niets te kunnen vertellen over uw tijdelijke verblijf aldaar (zie gehoor CGVS, p.3). Het is dan ook weinig aannemelijk dat u zich niets meer zou herinneren van de momenten dat u samen met uw moeder op de vlucht ging voor Al Shabaab, gezien dit toch enige indruk of impact op u als jongvolwassene zou moeten hebben nagelaten.

Daarbij dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over degenen die de controle hadden over Jalalaqsi onvoldoende is. U verklaart dat Al Shabaab Jalalaqsi controleerde sinds 2011 (zie gehoor CGVS, p.8). Op de vraag wie er dan voordien de controle had, antwoordt u aanvankelijk niemand de macht had en dat u geen weet had van andere groeperingen of milities die actief waren in uw regio (zie gehoor CGVS, p.8). Op de vraag of er groeperingen of milities tegen Al Shabaab vechten, stelt u wel dat de regering en Ahlu Sunna Wal Jama zich tegen Al Shabaab richten. U blijkt echter niet meer te weten over Ahlu Sunna Wal Jama dan dat het een groep is zoals Al Shabaab en u blijkt geen namen van deze groepering te kennen (zie gehoor CGVS, p.8). Dit is des te merkwaardiger gezien u even later tijdens hetzelfde gehoor wel verklaart dat Ahlu Sunna Wal Jama de macht had over Jalalaqsi voor de komst van Al Shabaab (zie gehoor CGVS, p.8). U verklaart dat u zich niet meer de tijd kan herinneren wanneer

Ahlu Sunna Wal Jamma de controle had, wat immers weinig aannemelijk overkomt indien u werkelijk in Jalalaqsi zou hebben verbleven. Op de vraag of uw clan Galjeel ooit gevochten heeft tegen een andere clan of groep, antwoordt u bevestigend en noemt u Hawadle en Abgal (zie gehoor CGVS, p.11). Het is dan ook merkwaardig dat u geen namen van krijgsheren of militieiders bij naam zou kennen (zie gehoor CGVS, p.11).

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat ook uw kennis over uw clan en het clansysteem in het algemeen beperkt is. U verklaart te behoren tot de subclan Abdisame, clan Galjeel dat behoort tot de clangroep Hawiye (zie gehoor CGVS, p.9). U stelt aanvankelijk in het gehoor op het Commissariaat-generaal geen andere clans van Hawiye te kennen (zie gehoor CGVS, p.9), noch andere clangroepen te kennen naast Hawiye (zie gehoor CGVS, p.9). U antwoordt dat u enkel uw eigen clan kent, wat weinig geloofwaardig overkomt. Wanneer u opnieuw wordt gevraagd naar clans in Somalië, antwoordt u met Hawadle en Abgal en stelt u enkel deze te kennen (zie gehoor CGVS, p.9). Op de vraag naar de clans die in Jalalaqsi wonen, stelt u dat het Baadi Addo, Hawadle en Jareer zijn (zie gehoor CGVS, p.10). U blijkt echter niet te weten tot welke clangroep Baadi Addo behoort, noch kent u subclans van Baadi Addo (zie gehoor CGVS, p.10). Ook blijft u het antwoord schuldig op de vraag welke subclans van Hawadle in Jalalaqsi wonen. U stelt dat u ze enkel kent als Hawadle (zie gehoor CGVS, p.10). U verklaart later tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal dat de oorlog in Somalië begon nog voor u geboren werd en dat de twee hoofdclans Hawiye en Darod tegen elkaar vochten (zie gehoor CGVS, p.11). U blijkt echter geen subclan van Darod te kennen (zie gehoor CGVS, p.11). Deze vaststellingen zijn echter uiterst bevreemdend gezien het belang van clankennis in de Somalische samenleving. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat in de Somalische samenleving genealogische afstammingslijnen aan kinderen aangeleerd worden vanaf een zeer jonge leeftijd en patriarchale afstamming tot in de details mondeling wordt doorgegeven (zie informatie in administratief dossier).

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenya (zie informatie administratieve dossier) en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

U heeft immers niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U bent niet in het bezit van enig reis- of identiteitsdocument dat uw asielrelaas zou kunnen staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 1 A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, *juncto* artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de rechten van verdediging en de zorgvuldigheidsverplichting. Verzoeker voert in tweede middel de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. De procedure voor de commissaris-generaal is geen jurisdictionele procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet (RvS 2 februari 2007, nr. 167.415; RvS 12 september 2001, nr. 98.827). Verzoeker beperkt zich voorts tot de vermelding van rechten van verdediging in het opschrift van het middel, maar licht niet toe hoe deze werden geschonden door de bestreden beslissing. In zoverre dit onderdeel van het middel al ontvankelijk wordt aangevoerd, is het ongegrond.

2.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. De identiteit, nationaliteit en herkomst maken de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht verzoekers voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien verzoeker beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient zijn ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Immers indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, kan de commissaris-generaal besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

3.2. Voor zover een kandidaat-vluchteling geen originele of betwiste identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst vooral in het geval dat men geen enkel overtuigend identiteitsdocument kan voorleggen (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en met het specifieke profiel van de asielzoeker. De commissaris-generaal is verder niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545). Uit vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt overigens dat de procedureregids van het Hoog Commissariaat voor de vluchtelingen bij de Verenigde Naties geen juridisch bindend karakter heeft, maar enkel als aanbeveling dient en bijgevolg geen afdwingbare rechtsregels bevat (RvS 9 juni 2005, nr. 145.732; RvS 1 december 2011, nr. 216.653). Hetzelfde geldt voor de Guidelines over de bewijslast van het UNHCR.

3.3. Verzoeker stelt dat hij als minderjarige van 15 jaar volgende kennis heeft over Jalalaqsi en zijn leefomgeving. Hij kent de naam van de rivier die door Jalalaqsi stroomt. Hij kent de dorpen Bulo Burte, Beledweyne en Shaw. Hij vertelde over de ligging van het politiebureau en het ziekenhuis. Hij kent de telecomoperatoren Nation, Olympic en Hormud. Hij vertelde over de gevechten van zijn clan met de Hawadle en Abgal clans. Hij vertelde naar vermogen over de verschillende clans. Verder benadrukt verzoeker dat hij een 15-jarige jongen is die naar alle vermogen zoveel mogelijk informatie heeft gegeven over zijn leefwereld in een oorlogsgebied. Alle feiten aangegeven door verzoeker blijken waar te zijn en worden niet ontkend in de bestreden beslissing.

3.3.1. Verzoeker kent inderdaad een aantal grotere, verder af gelegen gemeenten, maar kent geen dorpen in de onmiddellijke omgeving van Jalalaqsi en kan evenmin andere dorpen stroomafwaarts noemen. Aangezien verzoeker opgegroeid is in Jalalaqsi, er een vriendinnetje had en vrienden, kan verwacht worden dat hij zijn dorp kent. Immers, ook van een jeugdige persoon kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op eenvoudige en elementaire vragen in verband met zijn directe leefomgeving. Echter verzoeker weet niet of er in Jalalaqsi andere markten zijn dan diegene waar zijn moeder haar brandhout gaat verkopen, kent behalve de Badar moskee, geen andere moskeeën en kan enkel de "*wholesale taqwa*" noemen als winkel (gehoor p. 6-7). Indien verzoeker overigens stelt dat er een politiestation in Wadajir is, dan kan niet blijken uit het gehoor dat hij ook de ligging van het ziekenhuis vermeld heeft. Verzoekers geografische kennis van Jalalaqsi is veruit ontoereikend. Verzoeker maakt niet aannemelijk heel zijn leven in Jalalaqsi gewoond te hebben.

3.3.2. Verzoeker meent dat voor 2011 "*niemand*" Jalalaqsi controleerde en kan als namen van leiders van Al Shabaab enkel "*Godane, Ali Dhere woordvoerder voor Al Shabaab*" noemen, kan Ahlu Sunna Wal Jama niet behoorlijk toelichten, weet niet wanneer deze de controle hadden over Jalalaqsi, noch kent hij namen van hun leiders (gehoor p. 8). Dat verzoeker een jongvolwassene is, doet geen afbreuk aan het feit dat verzoeker uit zijn eigen dagelijkse herinneringen moet kunnen weten welke militieën, krijgsheren en groeperingen zijn eigen stad onder controle hadden, zeker omdat dergelijke kennis uit zelfbehoud cruciaal was en daarenboven dergelijke ernstige en gewelddadige conflicten in het geheugen gegrift zouden zijn indien ze werkelijk ervaren waren. In die zin is het dan ook niet ernstig dat verzoeker geen enkele naam van militieleiders of krijgsheren kent (gehoor p. 11) en zijn vlucht naar Jibiley en Shaw rond "*de tijd wanneer Al Shabaab de plaats [Jalalaqsi] kwam innemen*" (gehoor p. 3) geenszins kon toelichten. Verzoekers sociopolitieke kennis van Jalalaqsi is eveneens ontoereikend. Verzoeker maakt niet aannemelijk heel zijn leven in Jalalaqsi gewoond te hebben.

3.3.3. Ter terechtzitting legt verzoeker een intelligentieverslag neer waaruit kan blijken dat verzoeker volgens de in België gebruikte normen een ernstige intellectuele achterstand vertoont. Echter meent de neuropsychologe dat de accuraatheid van het onderzoek kan beïnvloed zijn door enkele belangrijke factoren. Met name is de test niet aangepast aan verzoekers sociale en culturele wereld, is dit niet afgenomen in zijn eigen taal en dient verzoeker eerst een oogonderzoek te laten uitvoeren. Geenszins kan uit dit onderzoek blijken dat verzoeker de vragen van het CGVS niet kan beantwoorden, minstens had hij deze kennis moeten hebben die ook van een jonge tiener kon verwacht worden.

3.3.4. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde en door verschillende bronnen ondersteunde informatie (SOM2004-004w) blijkt verder dat *“het clansysteem is in Somalië determinerend voor de opbouw van de samenleving. De groepsidentificatie met de clan en de daarmee gepaard gaande loyaliteit vormen de kern van de sociale organisatie. Het clanisme is een sociaal bindmiddel, evenzeer als het ter zelfde tijd een element van maatschappelijke repulsie is. Hoe dan ook: “Genealogical lines of descent are taught to children from an early age. The family clan history is told and retold throughout life”.* Verder wordt hierin vermeld dat de clan van oudsher een centrale rol speelt in de Somalische samenleving en dat de clan nog steeds als vangnet dient voor de Somali's sinds het ineensstorten van de regeringsinstellingen in 1991. Indien verzoeker meent dat de Baadi Ade de meerderheidsclan zijn in Jalalaqsi, dan is het ook niet ernstig dat hij niet nader kan toelichten. Evenmin kent verzoeker de andere clans die in Jalalaqsi wonen (gehoor p. 10). Verzoeker kan initieel naast de Hawiye geen grote hoofdclangroepen opgeven (gehoor p. 9) terwijl kan verwacht worden dat verzoeker deze nuttige clankennis over de clans in Jalalaqsi heeft, die noodzakelijk zijn voor zijn veiligheid en deze van zijn familie. Verzoeker maakt niet aannemelijk heel zijn leven in Jalalaqsi gewoond te hebben.

3.4. Na de ontvangst van de negatieve beslissing heeft verzoeker er alles aan gedaan om via zijn familie aan identiteitsdocumenten te komen die onomstotelijk bewijzen dat hij uit Jalalaqsi, Somalië komt (stuk 3). Verzoeker legt (Somalische en Engelstalige vertaling van kopieën van) een *Birth certificate* en een *Declaration certificate* neer.

Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. De Raad moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De Raad hecht geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135).

In deze merkt verweerder terecht op dat deze documenten pas uitgereikt werden op 14/03/2013, dus na confrontatie met de bestreden beslissing d.d. 28/02/2013 en verzoeker niet aannemelijk maakt waarom hij dergelijke stukken niet eerder kon bekomen en neerleggen in de asielprocedure. Evenmin wordt bij het verzoekschrift het bewijs gevoegd dat deze stukken daadwerkelijk vanuit Somalië opgestuurd zijn. In deze dient eveneens vastgesteld te worden dat verzoeker zich in België bevond toen het door hem gehandtekeningde *Declaration certificate* werd uitgevaardigd zodat deze handtekening alleszins niet persoonlijk in Mogadishu werd geplaatst, wat de bewijskracht van dit document volledig ondergraaft.

In deze wijst de Raad op de objectieve informatie toegevoegd aan de verweernota, de *“Subject Related Briefing” “Somalië” “Authenticiteit documenten uitgereikt na 1991”* van 29 maart 2012, waaruit blijkt dat Somalië na 1991 in totale chaos verviel en sindsdien geen functionele regering, noch een centrale administratie meer kende. Alle archieven en publieke kantoren werden vernietigd gedurende de burgeroorlog waardoor er geen archieven, kopieën of originele documenten voorhanden zijn die gebruikt kunnen worden als referentiemateriaal bij het opstellen van (identiteits)documenten. Er zijn geen politiedossiers, geboorteaktes, schooldossiers... beschikbaar van Somalië. Verder blijkt dat Somalië het meest corrupte land ter wereld is. Er wordt dan ook uitdrukkelijk gesteld dat *“Gezien de afwezigheid van een centraal bestuur worden documenten die zijn uitgereikt na de omverwerping van Siad Barre in 1991 in het algemeen niet meer aanvaard als officiële, en dus rechtsgeldige documenten”*.

Verder is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verzoeker dient niet louter documenten neer te leggen maar hij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Er werd dienaangaande reeds vastgesteld dat verzoeker zijn Somalische identiteit en herkomst nergens geloofwaardig maakt. Derhalve kan er geen bewijswaarde worden gehecht aan de door verzoeker aangebrachte documenten.

3.5. Verzoeker voert verder aan dat algemene kennis over de geboorteplaats en woonplaats van verzoeker, Jalalaqsi, tot aan zijn vertrek in 2012, leert dat Al Shabaab actief was in deze regio. Daarnaast is het algemeen geweten dat Al Shabaab gebruik maakt van kindsoldaten in de leeftijd van

verzoeker. Gezien het, op grond van de verklaringen van verzoeker tijdens het interview van het CGVS en de nieuwe documenten die verzoeker aanbrengt met betrekking tot zijn identiteit, onomstotelijk vaststaat dat verzoeker van Jalalaqsi, Somalië afkomstig is, zijn de verklaringen van verzoeker met betrekking tot zijn ontvoering en mishandeling door Al Shabaab zeer aannemelijk. *In casu* mogen we niet vergeten dat verzoekende partij nog maar net de leeftijd van 15 jaar heeft bereikt en dus minderjarig is en dat zijn verklaringen coherent en plausibel zijn en niet indruisen tegen algemeen bekende feiten.

De CGVS heeft terecht doorgevraagd over Jalalaqsi en de Somalische maatschappij en verzoeker aldus de mogelijkheid geboden zijn nationaliteit aan te tonen nu hij niet in het bezit is van genoegzame identiteitsdocumenten. Immers verzoeker dient kennis te hebben van de dagelijkse realiteit in Somalië en van zijn eigen leefwereld. Verzoeker bleek echter niet in staat deze vragen genoegzaam te beantwoorden. Ook de Raad stelt vast dat verzoeker zijn Somalische nationaliteit en herkomst geenszins aannemelijk maakt. Aangezien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, kan worden besloten tot de weigering van internationale bescherming. Overigens is verzoekers relaas ook tegenstrijdig waar hij beweert weggelopen te zijn toen de bewaker in slaap was gevallen (gehoor p. 13 - 14) daar waar hij op de DVZ zei dat hij *“werd vrijgelaten onder voorwaarden. Ze namen mijn foto en ik moest op een bepaalde dag terugkeren”* (vragenlijst 3.1). Dat verzoeker hierover onverzoenbare verklaringen aflegt is niet aannemelijk en wijst op het verzonnen karakter van de verklaringen. Evenmin is aannemelijk dat hij de subclan van zijn vriendinnetje niet kende, noch de namen van haar ouders en broers of zussen (gehoor p. 12 – 13).

3.6. Verzoeker beperkt zich verder tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de beginselen van het vluchtelingenrecht, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.8. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus en reikt geen andere elementen aan. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet. Wat artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet betreft, benadrukt de Raad dat verzoeker geen band aantoonde met Somalië en niet aannemelijk maakt dat de voorgelegde identiteitsdocumenten waarheidsgetrouw zijn. De Raad kan enkel besluiten dat verzoekers Somalische nationaliteit en herkomst uit Jalalaqsi niet is aangetoond en dat dientengevolge evenmin aannemelijk is gemaakt dat zijn vraag om subsidiaire bescherming dient te worden afgewogen ten opzichte van de situatie in Somalië. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

3.9. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juli tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK